

Arrest

nr. 282 422 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 9 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat JP. DOCQUIR *loco* advocaat F. GELEYN, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 23 februari 2022, dient op 24 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 11 april 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker wordt gehoord op 2 juni 2022 en op 4 juli 2022.

1.3. Op 25 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat verzoeker over een internationale beschermingsstatus beschikt in een

andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Dit is de bestreden beslissing, die op 26 augustus 2022 aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Syrisch staatsburger, afkomstig uit Idlib, Syrië. U woonde daar met uw moeder en drie broers. Uw vader verbleef al 20 jaar in België. In Syrië werkte u als modeontwerper. Uw broer A. (O.V. X) ging al sinds zijn kindertijd naar de psychiater in Syrië, daar hij waanbeelden had. In juli 2016 verliet u als gevolg van de burgeroorlog in Syrië samen met uw broer A. het land en u reisde via Turkije naar Griekenland. Meteen na uw aankomst in Griekenland diende u op het eiland Chios samen met uw broer een verzoek om internationale bescherming in. U verbleef in het vluchtelingenkamp Vial op Chios. Twee à drie maanden na uw verzoek om internationale bescherming kreeg u een negatief antwoord, net als uw broer. Jullie gingen in beroep tegen jullie weigeringsbeslissing. Na drie à vier maanden in het kamp Vial werden u en uw broer overgeplaatst naar het kamp Soda op Chios. Een vriend van u, B., stak zichzelf in brand omdat hij de situatie in Griekenland niet meer aankon. Het kamp Soda waar u verbleef werd eind 2016 aangevallen door extreemrechtse Grieken. Het kamp werd bestookt met stenen en er vielen mannen binnen met ijzeren stokken. U was niet welkom in Griekenland omwille van uw islamitische religie. U kreeg een stok tegen uw gezicht en uw onderbeen, waardoor uw tand brak en u een litteken heeft op uw onderbeen. De politie liet begaan en nam uiteindelijk enkele vluchtelingen mee die zich hadden proberen verdedigen. De aanvallers zelf werden met rust gelaten door de politie, immers de Griekse overheid stond aan hun kant. Uw wonden werden verzorgd door een internationale organisatie. In 2017 kreeg u te horen dat uw moeder en twee broers waren overleden in Syrië als gevolg van een bombardement. U raakte hierdoor zwaar getraumatiseerd. U verzocht om medicatie in het kamp om hiermee te kunnen omgaan. U werd echter de toegang tot het medisch centrum in het kamp geweigerd door de politie die daar stond. U werd hierbij geduwd en geslagen. Na twee à drie maanden lukte het via het Rode Kruis om een afspraak bij de dokter in het kamp te regelen. U kreeg hierop medicatie voorgeschreven, die u iedere avond moest ophalen. Hiervoor diende u elke avond lang in de rij te staan. Op 10 november 2017 kreeg uw broer A. internationale bescherming toegekend. Zelf werd uw verzoek in beroep andermaal geweigerd. Acht maanden na uw verhuis naar het kamp Soda werd u overgeplaatst naar het vluchtelingenkamp Dervini, in de buurt van Thessaloniki. U diende een tweede verzoek om internationale bescherming in. Eind 2018 had u door dat een slang in het kamp uw broer wou aanvallen. U kwam tussen en doodde de slang. Anderhalve maand later werd u overgeplaatst naar een ander kamp in de buurt van Thessaloniki. U vroeg in het kamp aan de internationale organisaties hoe u aan een job kon geraken. Ze lachten met uw vraag en zeiden dat u beter Griekenland kon verlaten zodra u papieren had. Anderhalf tot twee jaar later kreeg u andermaal een negatief antwoord op uw aanvraag. Ook in beroep werd u een tweede maal afgewezen. U kreeg als uitleg dat Turkije veilig genoeg was voor Syriërs. U diende een derde maal een verzoek om internationale bescherming in. Ditmaal moest u acht maanden wachten en uiteindelijk werd u in februari 2021 internationale bescherming toegekend. In september 2021 kreeg u uw Griekse verblijfskaart. Vanaf 27 december 2021 viel het contact met uw vader in België weg. Hij was plotseling verdwenen. Uiteindelijk kreeg u geld opgestuurd van familieleden in België waarmee u een ticket kon kopen om naar België te reizen. Begin 2022 ontving u uw Grieks paspoort. In februari 2022 verliet u Griekenland en reisde u samen met uw broer A. naar België. Bij uw aankomst in België werden al uw spullen gestolen tijdens één van de twee nachten die u op straat doorbracht, voor uw aanmelding bij de Belgische asielinstanties. Daarbij werden ook uw Griekse identiteitsdocumenten gestolen. U contacteerde uw familie hier in België, waarna u tien dagen bij uw neef A. mocht verblijven tot u aan een opvangcentrum werd toebedeeld. U kreeg van uw familie te horen dat uw vader kort voor uw aankomst in België overleden was, wat een zware schok voor u was. U had immers jarenlang gehoopt om uw vader hier in België nog terug te kunnen zien. Uw familie helpt u verder met alles wat u nodig heeft in België. Zodra u uw arbeidskaart krijgt, zal u aan de slag gaan in het bedrijf van uw nonkel, die een kledingfabriek heeft. U gaat hier in België naar de psycholoog en neemt medicatie voor de trauma's die u heeft opgelopen door het overlijden van uw familie in Syrië en het overlijden van uw vader in België. U vreest bij terugkeer in Griekenland nergens terecht te kunnen, geen kansen te krijgen en geen leven te kunnen leiden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw diploma van modeontwerper, een kopie van de oude Syrische identiteitskaart van uw vader, een kopie van een attest van uw Belgische psycholoog die bevestigt dat u en uw broer op consultatie gaan, een kopie van een attest van uw Belgische psycholoog waarin vermeld wordt dat u en uw broer getraumatiseerd zijn doordat u uw vader niet meer heeft kunnen zien voor zijn overlijden en dat jullie lijden aan een ernstige vorm van depressie waardoor er psychologische en psychiatrische opvolging nodig is, een kopie van een medisch attest van de centrumarts die stelt dat u lijdt aan een ernstige depressie en een post traumatisch stress syndroom,

een kopie van de identiteitskaart van uw oom M., een kopie van de Belgische verblijfskaart van uw vader, een kopie van de Belgische verblijfskaarten van enkele van uw familieleden hier in België, een kopie van foto's van uw vriend B. die zichzelf in brand had gestoken in het opvangcentrum in Griekenland, een kopie van foto's van het opvangcentrum waar u verbleef in Thessaloniki toen u net kon vermijden dat uw broer werd gebeten door een slang, een kopie van foto's van de wachtrij voor het eten in het opvangcentrum Soda op Chios, de envelop waarin u enkele van bovenstaande documenten meenam uit Syrië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan getraumatiseerd te zijn door het overlijden van uw familie waardoor u met een ernstige depressie kampt (NPO II p. 3). U legde hiervan twee psychologische attesten neer en een medisch attest van uw centrumarts waarin sprake is van een ernstige depressie met gevoelens van hopeloosheid, overgevoeligheid en ontwijkingsgedrag, en PTSD. Uit deze attesten kan echter niet opgemaakt worden welke impact deze problematieken zouden hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud en kan aldus niet afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn op een volwaardige wijze deel te kunnen nemen aan de procedure van internationale bescherming. U verklaarde zelf voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ). Verder kwam tijdens uw persoonlijke onderhoud naar voren dat u volwaardige verklaringen wist af te leggen over uw asielmotieven en hierover gerichte vragen kon beantwoorden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Hit, NPO I p. 5), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO I p. 5).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden

in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties [zo haalt u aan dat u geslagen werd door extreemrechtse Grieken waarbij de politie niet tussenkwam, dat u door de politie werd geslagen en geduwd wanneer u om medicatie ging vragen en dat u iedere avond lang in de rij moest staan om deze medicatie te verkrijgen, dit allemaal in het vluchtelingenkamp waar u verbleef (NPO II p. 7-8, 9-10)], moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U gaf echter aan nooit in Griekenland te hebben willen blijven. Uw doel was altijd naar België te komen om uw vader te zien. U heeft dan ook slechts bijzonder beperkte stappen gezet om uw leven in Griekenland op duurzame wijze uit te bouwen. U vroeg enkel in het kamp waar u verbleef waar u werk zou kunnen gaan zoeken, ondernam geen verdere pogingen werk te vinden en deed geen moeite om de taal te leren (NPO II p. 11-12). Noch deed u pogingen om onderdak te vinden. U ging ervan uit dat dit onmogelijk was daar de Griekse regering volgens u tegen vluchtelingen is (NPO II p. 7). Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat u altijd in een vluchtelingenkamp heeft kunnen verblijven, waar u na enig aandringen de nodige medicatie kreeg tot aan uw vertrek naar België (NPO II p. 6, 9-10). De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw psychologische problemen (u bent getraumatiseerd door het overlijden van uw familie waardoor u aan een depressie lijdt en psychologisch wordt opgevolgd), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Immers u kan rekenen op een uitgebreid netwerk van familieleden in België die u ondersteunen bij alles wat u nodig heeft. Hoewel u verklaarde dat uw familie u niet uw hele leven financieel kan ondersteunen, erkende u wel dat zij u bij een terugkeer naar Griekenland initieel zouden helpen (NPO II p. 12). Voorts spreekt u goed Engels en gaf u aan hier in België te gaan werken zodra u uw arbeidskaart zou krijgen, wat impliceert dat u ondanks uw psychologische problematieken wel in staat bent om te werken (NPO II p. 11-12). U kan daarbij rekenen op de werkervaring die u opdeed in Syrië (NPO I p. 3).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw opleiding tot modeontwerper, aan het feit dat uw vriend B. zich in brand stak en aan het feit dat u belette dat een slang uw broer zou bijten, wordt niet getwijfeld. Dat u hier in België verschillende familieleden heeft, en dat uw vader hier tot aan zijn dood verbleef, zijn elementen die evenmin ter discussie staan. Elk verzoek om internationale bescherming dient echter individueel behandeld te worden. De attesten van uw psycholoog en het attest van uw centrumarts werden reeds hierboven besproken en zijn niet van die aard dat zij kunnen doen besluiten dat u niet in staat zou zijn om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal, van zodra deze gebruik maakt van de mogelijkheid voorzien in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, moet uitleggen waarom er geen internationale bescherming wordt verleend en waarom ervoor geopteerd wordt om het verzoek te verwerpen. Volgens hem is dit *in casu* niet gebeurd, werd zijn geval niet individueel beoordeeld en werd de situatie door het CGVS niet afdoende geanalyseerd om tot een redelijke beslissing te kunnen komen.

Hij zet uiteen dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft gezien zijn uiterst penibele psychologische en psychiatrische gezondheidstoestand. Hij verwijt de commissaris-generaal te hebben geoordeeld dat hij in staat zou zijn eender waar te werken ondanks zijn psychiatrische problemen en verduidelijkt dat hij weliswaar van plan was om in België te gaan werken in de fabriek van zijn nonkel, maar dit enkel is omdat zijn nonkel kennis heeft van zijn medische problematiek en hiermee op gepaste wijze rekening kan houden. Het is niet omdat zijn familie hem financieel ondersteund heeft om naar België te reizen, dat zij in staat zijn om op langere termijn een financiële bijdrage te leveren teneinde in zijn levensonderhoud in Griekenland te kunnen voorzien. Hij wijst erop dat hij de extra zorg draagt voor zijn broer, A.A., die volledig afhankelijk is van hem. Verwijzend naar de neergelegde medische attesten stelt hij dat daaruit blijkt dat hij te lijden heeft onder een ernstige depressie en slapeloosheid verbonden aan een PTSD-syndroom. Een meer gedetailleerd attest zal nog worden neergelegd middels een aanvullende nota. Verwijzend naar rechtspraak van de Raad vervolgt hij dat hij wel degelijk tevergeefs stappen heeft ondernomen in Griekenland om zijn rechten aldaar verwezenlijkt te zien en dat hij hoogstwaarschijnlijk in een mensonterende situatie zal terechtkomen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland wegens het gebrek aan toegang tot huisvesting en aan psychologische hulp. Hij wijst erop dat de verwerende partij ook rekening diende te houden met de algemene informatie waaruit blijkt dat de toegang tot mentale zorg recentelijk nog schrijnender is geworden.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk in mensonterende omstandigheden heeft moeten overleven in Griekenland. Hij wijst erop dat hij verklaard heeft dat hij gezien zijn psychiatrische problematiek niet op zelfstandige basis kon leven en bijgevolg volledig afhankelijk was van de steun van zijn broer, waardoor hij steeds bij zijn broer in vluchtelingenkampen heeft moeten verblijven gezien zijn broer pas begin 2021 een internationale beschermingsstatus kreeg. Ook deelde hij mee dat hij er zeer slecht werd behandeld, geslagen en racistisch werd behandeld. Hij preciseert dat hij in 2016 samen met zijn broer aangevallen en geslagen werden tijdens een inval van extreemrechtse Grieken in het kamp Soda. Hij stelt dat hij in Griekenland geen beroep kon doen op steun vanwege de Griekse autoriteiten en hij er niet geholpen werd toen hij er een klacht wilde indienen. Hij zou er maandenlang hebben moeten smeken om nog maar binnen te geraken op de medische dienst van het kamp, waarna zijn medicatie weliswaar werd aangepast, maar daarna nog dagelijks ettelijk lang in de rij moest staan om die medicatie te verkrijgen.

Hij vervolgt dat het onvoldoende is erop te wijzen dat Griekenland een Europees land is om zo te besluiten dat hij geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland. Verzoeker gaat uitvoerig in op de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en verwijst naar de commentaren van de heer M. LYS, waarin hij het praktisch nut van de arresten voor de Belgische praktijk bespreekt.

Hij beroept zich vervolgens op het voordeel van de twijfel.

Vervolgens zet verzoeker uiteen dat het onmogelijk is om een menswaardig leven te leiden in Griekenland en wijst hij op de hoge kosten van levensonderhoud in Griekenland en op de slechte

levensomstandigheden. Hierbij stipt hij aan dat het onmogelijk is voor een alleenstaande man om in Griekenland te overleven met beperkte financiële steun nu de Europese Commissie aangeeft dat de kosten van levensonderhoud in Griekenland vrij hoog blijven in vergelijking met het inkomen van de lokale bevolking. Bijgevolg is het voor een persoon met beperkte financiële middelen onmogelijk om afdoende huisvesting te vinden. Er is volgens hem absoluut geen garantie dat hij huisvesting, voeding en sanitaire voorzieningen zal toebedeeld krijgen in geval van een terugkeer naar Griekenland.

Hij vervolgt dat uit verschillende bronnen blijkt dat de opvang van mensen die internationale bescherming in Griekenland hebben gekregen, evenals hun behandeling, toegang tot huisvesting, scholing, werkgelegenheid, et cetera, catastrofaal is. Hij wijst erop dat de Nederlandse Raad van State (RvS) in twee principiearresten van 28 juli 2021 heeft geoordeeld dat het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten aanzien van Griekenland niet zonder meer kan toegepast worden. Verzoeker citeert voorts uit rechtspraak van de Raad, rechtspraak van de Duitse rechtbanken en herhaalt dat zijn kwetsbare situatie ook in zijn geval aanleiding moet geven tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Hij citeert hierbij uit algemeen informatie alsook uit de brief die verschillende lidstaten hebben verstuurd naar de Europese Commissie, waarbij de situatie in Griekenland wordt aangekaart.

Vervolgens citeert hij uit informatie PRO ASYL en hij leidt hieruit er talloze problemen bestaan met het verkrijgen van de verblijfsvergunning (afkorting ADET in het Grieks), waaronder ernstige vertragingen bij het afleveren van deze vergunningen waardoor begunstigden van internationale bescherming geen toegang verkrijgen tot sociale voorzieningen, gezondheidszorg of kan resulteren in het verlies van werk. Ook het verkrijgen van een fiscaal nummer, nodig voor het openen van bankrekeningen, huisvesting te huren en toegang te verkrijgen tot de arbeidsmarkt en sociale bijstand, is volgens hem geen sinecure. Mede verwijzend naar een AIDA rapport concludeert hij wat volgt: *“Uit de nota van PRO ASYL van 30 augustus 2018, een actualisering van de geciteerde nota van juni 2017, blijkt dat de levensomstandigheden voor erkende vluchtelingen in Griekenland niet zijn verbeterd en dat de opvang, huisvesting en integratie van personen die internationale bescherming genieten nog steeds aanzienlijke tekortkomingen vertonen. De nota bevestigt dat erkende vluchtelingen in Griekenland in de praktijk nog steeds geen toegang hebben tot huisvesting, voedsel, medische en psychologische zorg of de arbeidsmarkt en dat de bescherming van erkende vluchtelingen in Griekenland nog steeds alleen op papier bestaat.”*

Specifiek betreffende de toegang tot huisvesting, herhaalt verzoeker dat personen die internationale bescherming verkregen in Griekenland er leven in mensonwaardige omstandigheden en citeert hij uit informatie van AIDA, PRO ASYL, (RSA)/PRO ASYL en RSA. Hij concludeert op basis hiervan: *“Het weze dus duidelijk dat de situatie voor erkende vluchtelingen met betrekking tot huisvesting allesbehalve optimaal is en in bepaalde gevallen kan leiden tot mensonterende en/of oneerbiedige situaties die een schending van artikel 3 van het EVRM en het recht op een menswaardig leven uitmaken”.*

Met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt, wijst verzoeker op en citeert hij uit informatie van AIDA, PRO ASYL, UNHCR, de Commissaris voor de mensenrechten van de Raad van Europa en (RSA)/PRO ASYL. Hij geeft op grond hiervan aan: *“Erkende vluchtelingen hebben dus te maken met verscheidene obstakels die hun toegang tot de arbeidsmarkt belemmeren. Dit duwt hen in een situatie van werkloosheid met alle gevolgen van dien, hetgeen tevens kan leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM”.*

Vervolgens gaat verzoeker in op de mogelijkheden tot integratie en de toegang tot het onderwijs in Griekenland. Hij voert aan: *“Er worden door de Griekse autoriteiten weinig tot geen gratis taallessen voorzien, wat de integratie van erkende vluchtelingen verder bemoeilijkt en, in combinatie met de voormelde elementen, er voor kan zorgen dat erkende vluchtelingen in een situatie terechtkomen waar zij niet in staat zijn om een menswaardig leven op te bouwen”.* Tevens citeert hij uit informatie van AIDA, PRO ASYL, de Greek Council for Refugees, Human Rights Watch, de Commissaris voor de mensenrechten van de Raad van Europa en UNHCR omtrent de mogelijkheden tot integratie, onderwijs en gezinshereniging in Griekenland.

Verzoeker gaat daarna in op de toegang tot sociale voorzieningen in Griekenland. Volgens hem kunnen erkende vluchtelingen niet rekenen op sociale voorzieningen, of hebben deze op zijn minst niet op gelijke wijze toegang tot sociale uitkeringen en moeten zij hierbij onoverkomelijke obstakels overwinnen. Verzoeker citeert te dezen uit informatie van AIDA en PRO ASYL met betrekking tot de toegang tot sociale uitkeringen en (voedsel)voorzieningen.

Verder wijst verzoeker op informatie van AIDA, PRO ASYL en (RSA)/PRO ASYL inzake de toegang tot de (mentale) gezondheidszorg en concludeert: *“Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen ondoeltreffend is, wat kan leiden tot onmenselijke of mensonterende levensomstandigheden en een schending van artikel 3 van het EVRM”.*

Verzoeker gaat ook in op de situatie in Griekenland inzake racisme en haatmisdrijven. Hij wijst er in dit kader op dat Griekenland in maart 2017 door het EHRM werd veroordeeld omdat het in de betreffende zaak niet had voldaan aan zijn verplichtingen om mensenhandel te voorkomen, gemigreerde werknemers te beschermen en een doeltreffend onderzoek te voeren en een adequate bestraffing op te leggen. Vervolgens merkt hij op dat vluchtelingen en migranten in Griekenland steeds vaker slachtoffer worden van haatmisdrijven en racistisch geïnspireerde aanvallen. Verzoeker citeert ook in dit kader uit algemene informatie.

Verzoeker stelt nog wat volgt: *“Gezien de verschillende elementen die hierboven werden aangehaald (zie supra) kan men tot de conclusie komen dat de combinatie van alle moeilijkheden, obstakels en barrières in hun totaliteit genomen kan leiden tot de vaststelling dat een erkende vluchteling in Griekenland in de praktijk geen aanspraak kan maken op de rechten die hem of haar toekomen, noch effectief kan genieten van de bescherming die hem of haar verleend werd. Bijgevolg dient een in Griekenland erkende vluchteling te leven in mensonwaardige omstandigheden die kunnen leiden tot een schending van artikel 3 van het EVRM.”* Hij meent dat de commissaris-generaal meerdere elementen van zijn relaas niet (afdoende) heeft bestudeerd door zich te beroepen op een erkenning van de vluchtelingenstatus in Griekenland zonder een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM na te gaan. Hij besluit als volgt: *“Op basis van hun voortdurende veldwerk blijven RSA/PRO ASYL er bij andere Europese landen op aandringen om rekening te houden met al het bovenstaande en de terugkeer van erkende vluchtelingen naar Griekenland te stoppen.”*

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken:

- Brief Dokters van de Wereld d.d. 29.09.2017;
- Medische attesten.

3.2. Op 23 november 2022 maakt verzoeker een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarin hij verwijst naar volgend nieuw stuk:

- Handgeschreven ongedateerd attest van dr. B.S., assistent in de psychiatrie, waarin als diagnose “PTSD” wordt vermeld en waarin medicatie wordt opgesomd.

3.3. op 29 november 2022 ontvangt de Raad nog een aanvullende nota waarbij een op 4 november 2022 opgesteld verslag van een klinisch psychologe wordt gevoegd.

4. De beoordeling ten gronde

4.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit informatie uit het administratief dossier, en meer bepaald de Eurodac Marked Hit (AD CGVS, Eurodac Market Hit d.d. 25 februari 2022) blijkt inderdaad dat verzoeker op 19 november 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland en dat hij op 26 februari 2021 internationale bescherming werd toegekend. Verzoeker betwist niet dat hem de vluchtelingenstatus werd toegekend door de Griekse autoriteiten.

In casu wordt dan ook vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land.

4.2. Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 84-85 e.v.).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). Zulke weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90 e.v.).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

Met betrekking tot de vraag of de verzoeker elementen heeft aangebracht om aan te tonen dat hij in de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling, stelt de Raad het volgende vast.

4.3. De door verzoeker aangehaalde en geciteerde algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en bijgevoegde stukken geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werkloosheid en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorgen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan, dat zij hierbij hindernissen van administratieve en bureaucratische aard moeten overwinnen en dat statushouders – onder wie zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van (geldige) verblijfsdocumenten – worden geconfronteerd met belemmeringen inzake toegang tot socio-economische rechten en dit voor een mogelijk lange periode. Dit maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water.

De beschikbare landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. De voormelde landeninformatie laat evenwel niet toe *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Het voorgaande neemt niet weg dat sprake is een precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in

Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker zijn beschermingsverzoek te beoordelen, waarbij het aan hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4.4. In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoeker te kampen heeft met psychische problemen nu de commissaris-generaal die problemen afweegt in het licht van de procedurele noden waarbij tot volgende conclusie wordt gekomen: *U haalt aan getraumatiseerd te zijn door het overlijden van uw familie waardoor u met een ernstige depressie kampt (NPO II p. 3). U legde hiervan twee psychologische attesten neer en een medisch attest van uw centrumarts waarin sprake is van een ernstige depressie met gevoelens van hopeloosheid, overgevoeligheid en ontwijkingsgedrag, en PTSD. Uit deze attesten kan echter niet opgemaakt worden welke impact deze problematieken zouden hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud en kan aldus niet afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn op een volwaardige wijze deel te kunnen nemen aan de procedure van internationale bescherming. U verklaarde zelf voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ). Verder kwam tijdens uw persoonlijke onderhoud naar voren dat u volwaardige verklaringen wist af te leggen over uw asielmotieven en hierover gerichte vragen kon beantwoorden.*”

Verder erkent de commissaris-generaal dat er indicaties zijn van een verhoogde kwetsbaarheid, maar komt hij vervolgens tot volgende overweging: *“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw psychologische problemen (u bent getraumatiseerd door het overlijden van uw familie waardoor u aan een depressie lijdt en psychologisch wordt opgevolgd), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Immers u kan rekenen op een uitgebreid netwerk van familieleden in België die u ondersteunen bij alles wat u nodig heeft. Hoewel u verklaarde dat uw familie u niet uw hele leven financieel kan ondersteunen, erkende u wel dat zij u bij een terugkeer naar Griekenland initieel zouden helpen (NPO II p. 12). Voorts spreekt u goed Engels en gaf u aan hier in België te gaan werken zodra u uw arbeidskaart zou krijgen, wat impliceert dat u ondanks uw psychologische problematieken wel in staat bent om te werken (NPO II p. 11-12). U kan daarbij rekenen op de werkervaring die u opdeed in Syrië (NPO I p. 3).”*

De Raad dient vast te stellen dat verzoeker bij zijn verzoekschrift volgende stukken voegt:

- een verslag van “*médecins du monde*”, opgesteld in Griekenland op 29 september 2017, waarin gesteld wordt dat verzoekers broer werd gediagnosticeerd met depressie en een psychotische aandoening en dat de aanwezigheid van zijn broer (verzoeker zelf) absoluut noodzakelijk is;
- een verklaring van dr. G.H. van 8 juli 2022, waarin gesteld wordt dat verzoeker lijdt aan een ernstige depressie en slapeloosheid en waarin een opsomming gegeven wordt van de medicatie die verzoeker dient te nemen;
- een attest van een klinisch psycholoog van 1 juli 2022 waarin gesteld wordt dat verzoeker 3 maal werd gezien en waaruit is gebleken dat hij lijdt aan een ernstige depressie en aan een post traumatische stress waardoor een psychologische opvolging bij een psychiater aangeraden is om verzoeker in staat te stellen te kunnen werken met zijn opgelopen trauma's.

In zijn verzoekschrift geeft verzoeker aan dat hij per aanvullende nota een meer gedetailleerd attest zal neerleggen. Op 23 november 2022 maakt hij een nieuw stuk over:

- een handgeschreven verslag van een assistent in de psychiatrie, waarin melding wordt gemaakt van PTSD en medicatie wordt opgesomd.

In het verslag van de klinische psychologe wordt verder nog vermeld dat verzoeker op de studie van Beck een score haalt van 69 wat wijst op een ernstige post-traumatische stress stoornis.

Rekening houdend met alle gegevens van de zaak en met alle medische documenten zoals supra weergegeven, dient te worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk medische elementen aanwezig zijn, zijnde een post-traumatische stress stoornis, die getuigen van een verhoogde kwetsbaarheid.

4.5. Op basis van de elementen in het administratief en het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoeker niet tot een besluitvorming komen inzake de vraag of de door Griekenland geboden bescherming effectief en toereikend is of zal zijn, in het licht van de aangebrachte informatie omtrent de psychologische toestand van verzoeker en in het licht van de algemene situatie betreffende de toegang tot de gezondheidszorg (zie punt 4.3.). Gelet op de in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie aangaande (de toegang tot) de gezondheidszorg in Griekenland, samengenomen met de psychologische kwetsbaarheid van verzoeker, kan de vraag worden gesteld of hij thans wel over het vermogen beschikt om zijn rechten als internationaal beschermd te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

4.6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ontbeert de nodige onderzoeksbevoegdheid om verzoekers kwetsbaarheid binnen de context van de actualiteit en/of effectiviteit van de verleende EU-bescherming nader te onderzoeken, temeer gezien verweerder geen informatie aangaande (de toegang tot) de gezondheidszorg in Griekenland toevoegt aan het administratief dossier. Derhalve ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 augustus 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

I. FLORIO